

Jezikovni temelji starejše slovenske etnogeneze podajajo prečrkovanje, deljenje in razumevanje vseh znanih venetskih, retijskih ter starofrigijskih napisov. Njihovo razumevanje je dovolj dobro za uspešno zaključeno delo. Venetski napisi obsegajo 421 napisov z 2426 besedami in 7879 črkami, retijski napisi obsegajo 219 napisov s 779 besedami in 2301 črkami, starofrigijski napisi obsegajo 207 napisov z 867 besedami in 2438 črkami. Venetski napisi so izrazito usmerjeni v versko in posmrtno življenje, retijski so bolj posvečeni lovu in obrambi, starofrigijski pa nam spregovore tudi o kmetovanju.

Izvršene so številne primerjave glede uporabe črk, povprečnih dolžin besed ter deležev besed na začetno in končno črko. Prav vsi rezultati dokazujejo pravilnost razumevanja teh napisov na osnovah slovanskih jezikov in kažejo kot neustrezno razlaganje zahodnih jezikoslovcev na podlagi latinskih in imenskih pristopov.

Analiza narečnosti je pokazala, da so slovnične oblike, ki jih določajo končnice, močno vprašljive. Šele dovolj velika zanesljivost prevodov določa ustrezno delitev zvezno pisanih besedil kot osnovo za ugotavljanje stopnje narečnosti in knjižnosti. Delež narečnih besed je v obravnavanih predantičnih jezikih prevladujoč, zato bi morali za ustrezno uporabo končnic jezikoslovci poznati dosedaj njim neznan narečje, v katerem je pisan posamezen napis.

Fundamentals of Ethno-Genesis of Slovenes comprises all Venetic, Rhaetic and Old Phrygian inscriptions which are transliterated, divided and translated, and their understanding is sufficiently good. Venetic inscriptions include 421 inscriptions with 2426 words and 7879 signs, Rhaetic inscriptions include 219 inscriptions with 779 words and 2301 signs, Old Phrygian inscriptions include 207 inscriptions with 867 words and 2438 signs. Venetic inscriptions are oriented to religion and afterlife, the Rhaetic ones are concerned with hunting and defense, the Old Phrygian ones uncover also farming activities.

Many analyses of the use of signs, average length of words and frequency of words starting on a first or ending on a last sign are presented. All results confirm the correctness of understanding of these inscriptions based on Slavic, and do not support the interpretations of mainstream West-European linguists, who are basing on the Latin language and the names approach.

Dialectal analysis shows that the grammatical forms given by assumed word endings are really questionable. Only by good reliability of translations the proper dividing of continuous texts could be achieved as the basis for ascertaining the ratio of dialectal and literary forms. Dialectal forms are prevailing in studied ancient inscriptions, so for real use of endings the linguists have to know dialects in which the inscriptions are written, unknown to them till now.

VINKO VODOPIVEC JEZIKOVNI TEMELJI STAREJŠE SLOVENSKE ETNOGENEZE
FIMKOFXOPIFEC IFIKOFMIXEMEFISXADFIME
STOFEMSKFEXMOMEFMEIF

Vinko Vodopivec

JEZIKOVNI TEMELJI STAREJŠE SLOVENSKE ETNOGENEZE

FIMKOFXOPIFEC
IFIKOFMIXEMEFISXADFIME
STOFEMSKFEXMOMEFMEIF

ZALOŽNIŠTVO JUTRO

Starejša slovenska etnogeneza je obdelana v dveh knjigah.

Knjiga *Starejša slovenska etnogeneza* podaja v uvodnem delu sedanje družbeno in znanstveno okolje, ki je močno obremenjeno z vsakvrstnim onesnaževanjem, zato je resnica, ki človeka osvobaja, praviloma zakrita. Dobro poznavanje okolja v katerem živimo nam omogoča trezno presojo vsakdanjih dogodkov in uvid v resničnost ali zlaganost vsakodnevnih informacij, ki so le redko resnične in usmerjene v dobrobit ljudi. Posebej je obravnavano znanstveno in še posebej zgodovinsko in jezikovno

okolje, ki se kar ne more izkoptati iz splošno sprejetih a napačnih velikonemških imperialističnih teorij.

Drugi del umešča slovensko etnogenezo v predzgodovinsko dobo z analizo življenjskih razmer med in po zadnji ledeni dobi. Z jezikovnimi primerjavami osvetljuje izvor slovanskih jezikov, še posebej slovenščine, ki je jezikovni muzej in je najbolje ohranila značilnosti predantičnega slovanskega govora. Iz jezikovnega in zgodovinskega pogleda obravnava korenine zahodnih in južnih Slovanov. Opozarja na napačno uporabo imena Kelti, ki se sme uporabiti le za kulturno opredelitev, saj v srednji Evropi Kelte predstavljajo predvsem slovanski narodi.

Najpomembnejši del osvetljuje izvor jezikov in pisav in bolje umešča slovanske jezike, ki so bili dosedaj dosledno zapostavljeni. Z jezikovnimi primerjavami razumevanj različnih venetskih, retijskih, starofrigijskih, etruščanskih, galskih, starotrakijskih in celo staroegiptovskih napisov v različnih jezikih, ugotavlja največjo podobnost različnih prevodov s stvarnim napisom in tako nedvoumno odgovarja na ustrezno izbiro jezika razumevanja. Prav vse primerjave kažejo neustreznost poskusov razumevanja zahodnoevropskih jezikoslovcev s poljubnimi imeni v latinščini ali grščini in z izjemnimi rezultati potrjujejo razumevanje slovenskih raziskovalcev na osnovi slovenskega jezika.

VINKO VODOPIVEC se je rodil 5. aprila 1941 v Ljubljani, je Slovenec, katoličan, poročen in ima štiri odrasle otroke. Po očetu je primorec, po materi pa notranjčan.

Diplomiral je maja 1965 iz gradbene stroke visokih gradenj na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani.

Junija 1981 je na fakulteti v Zagrebu zagovarjal magistrsko delo: Obnova starih betonskih vozišč in dobil naziv magistra gradbenih znanosti.

Strokovna pot ga je vodila od vodje gradbišča visokih gradenj in strokovnega izpita do planiranja in priprave dokumentacije za vzdrževanje in gradnjo državnih cest ter nadzora pri cestni upravi. Ob samoupravni reorganizaciji cestnega gospodarstva je postal direktor Inštituta za ceste pri Zavodu za raziskavo materiala, potem pa je pri Direkciji za ceste planiral in nadziral gradnjo in obnavljanje cest. Oblikoval je področje gospodarjenja s cestami z merilnimi postopki in metodologijami, nujnimi podatki in njihovem vrednotenju.

Pripravil je več znanstvenih in strokovnih del iz gospodarjenja s cestami, planiranja projektiranja in vzdrževanja cest. Prispevki so objavljeni predvsem na domačih kongresih in publikacijah, pa tudi drugje v Evropi, v Ameriki in Aziji.

Objavil je tudi več strokovnih člankov iz področja vrednot in kulture; fizične, čustvene in duhovne onesnaženosti; osnovnega, srednjega in visokega šolstva; etike in morale; odgovornosti in liberalizma; množičnih kršitev človekovih pravic, lažni svetovni in zlasti naši zgodovini, problematiki pristranskega javnega obveščanja, itd.

Po upokojitvi se bolj posveča našim slovenskim koreninam, kjer z vsakoletnimi zgodovinskimi in jezikovnimi prispevki dopolnjuje prizadevanja drugih sodelavcev pri razjasnjevanju starejše evropske zgodovine in naše slovenske etnogeneze.

Je vodja projekta »Korenine Slovenskega naroda«, ki razkriva našo davno preteklost in opozarja na mnoge napačne teorije, ki so plod »znanstvenih« imperialističnih konstruktov 19. stoletja. V tem projektu slovenske etnogeneze je izpeljanih že več mednarodnih konferenc in izdanih že devet zbornikov, v katerih vedno sodeluje tudi kot avtor številnih prispevkov.